1

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ความหลากชนิดของด้วงดินในพื้นที่มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยชินชู และศักยภาพการเป็น
ตัวห้ำ

ชื่อผู้เขียน

นางสาวปียะวรรณ สุทธิประพันธ์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชากีฏวิทยา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผศ. คร. จิราพร ตยุติวุฒิกุล ประธานกรรมการ
 รศ. คร. ไสว บูรณพานิชพันธุ์ กรรมการ
 คร. วีรเทพ พงษ์ประเสริฐ กรรมการ

บทคัดย่อ

ด้วงดิน (ground beetle) เป็นค้วงปีกแข็งในวงศ์ Carabidae จัดเป็นแมลงศัตรูธรรมชาติที่ สำคัญในระบบนิเวศเกษตรและในธรรมชาติ และมีความเป็นไปได้สูงมากในการนำมาใช้ควบคุม ศัตรูพืช โดยชีววิธี จึงได้ทำการศึกษาความหลากชนิดของด้วงดินขึ้น ใน 2 พื้นที่ โดยแห่งแรกคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประกอบด้วย พื้นที่ปลูกผัก ป่าสัก ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ สวนไม้ดอกไม้ประดับ และสวนกาแฟ และแห่งที่สองคือมหาวิทยาลัยชินชู ประกอบด้วย พื้นที่ปลูกผัก ป่าสน ทุ่งหญ้าเลี้ยง สัตว์ แปลงไม้ดอกไม้ประดับ สวนผลไม้ และโรงอาหาร โดยใช้กับดักหลุมพราง (pitfall trap) ใน การเก็บตัวอย่าง การวิเคราะห์และจำแนกชนิด และแสดงผลด้วยค่าดัชนีความหลากหลาย Shannon-Weiner index, Simpson's index และ Evenness index

พื้นที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบค้วงคินในทุกพื้นที่ศึกษา ยกเว้น พื้นที่ป่าสัก ค้วงคินที่พบ มี จำนวน 117 ตัว จำแนกได้ 13 ชนิด โคย 5 ชนิดแรกที่พบมากที่สุดตามลำดับ คือ Chlaenius sp. I, Pheropsophus sp., Chlaenius hamifer Chaudoir, Pheropsophus javanus (Dejean) และ Chlaenius sp. II พื้นที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์มีคัชนีความหลากชนิดและคัชนีความสม่ำเสมอของชนิดสูงที่สุด ส่วน พื้นที่แปลงไม้ดอกไม้ประดับมีค่าดัชนีต่ำที่สุด พื้นที่มหาวิทยาลัยชินชูพบค้วงคิน 481 ตัว จำแนกได้ 28 ชนิด ด้วงคินชนิดที่พบมากที่สุด 5 ชนิด แรกตามลำดับ คือ Synuchus cycloderus (Bates), Harpalus jurceki (Jedlikca), Dolichus halensis (Schaller), Synuchus arcuaticollis (Motschulsky) และ Amara macronota ovalipennis Jedlikca โดยค่าความหลากชนิด Shannon-Weiner index สูงที่สุดใน พื้นที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ขณะที่ Simpson's index นั้นสูงสุดในบริเวณ โรงอาหาร อย่างไรก็ตามทั้งสองค่าให้ค่าค่ำสุดในพื้นที่ป่า เหมือนกัน ส่วนดัชนีความสม่ำเสมอของชนิดนั้นนั้นมีค่าสูงที่สุดและต่ำสุดในลักษณะเดียวกับค่า Shannon-Weiner index

ค้วงดิน Pheropsophus sp. และ Chlaenius sp.I :ซึ่งพบที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีศักยภาพ การเป็นตัวห้ำดีที่สุด โดย Pheropsophus sp. มีประสิทธิภาพในการกินหนอนผีเสื้อกะหล่ำ (Pieris canidia L.) วัยที่ 3 เฉลี่ย 0.8 ตัวต่อตัวต่อวัน ส่วนค้วงดิน Chlaenius sp. I มีประสิทธิภาพในการกิน หนอนใยผัก (Plutella xylostella L.) วัยที่ 4 และ หนอนกระทู้ผัก (Spodoptera litura (F.)) วัยที่ 3 เฉลี่ย 1.4 และ 0.6 ตัวต่อตัวต่อวัน ตามลำคับ

Species Diversity of Ground Beetles (Coleoptera: Carabidae) in Thesis Title

Chiang Mai University and Shinshu University Areas

and Their Potential as Predator

Author

Miss Piyawan Suttiprapan

M.S. (Agriculture)

Entomology

Examining Committee

Asst. Prof. Dr. Jiraporn Tayutivutikul

Assoc. Prof. Dr. Sawai Buranapanichpan Member

Dr. Weerathep Pongprasert

Member

Abstract

Ground beetle (Coleoptera: Carabidae) was known as the important natural enemies in nature and agroecosystem and high possibly used as a biological control agent in agriculture. The study of species diversity of ground beetles was thus carried out at 2 sites: first, Chiang Mai University composed of vegetable, teak, grass, ornamental plant, and coffee plantation areas and second, Shinshu University composed of vegetable, pine, grass, ornamental plant, orchard, and cafeteria areas. The insects were collected by pitfall traps, identified species, and analyzed diversity based on Shannon-Weiner index, Simpson's index, and Evenness index.

Ground beetles were found in all study areas at Chiang Mai University except teak plantation areas. Hundred seventeen individual ground beetles were collected and identified to 13 species. The five most frequency collected species were Chlaenius sp. I, Pheropsophus sp., Chlaenius hamifer Chaudoir, Pheropsophus javanus (Dejean) and Chlaenius sp. II, respectively. The species diversity and evenness indices were highest in grassland and lowest in ornamental plant area.

A total of 481 individuals belonging to 28 species were collected from study areas at Shinshu University. The five most frequency collected species were Synuchus cycloderus (Bates), Harpalus jurceki (Jedlikca), Dolichus halensis (Schaller), Synuchus arcuaticollis (Motschulsky) and Amara macronota ovalipennis Jedlikca, respectively. The species diversity based on Shannon-Weiner index was highest in grassland, whereas, the Simpson's index was highest in cafeteria area; however, they both gave the lowest in the forest area. Meanwhile, the evenness index presented in the same as Shannon-Weiner index.

Pheropsophus sp. and Chlaenius sp. I from Chiang Mai University showed the highest predatory potential. Pheropsophus sp. consumed the third instar larvae of cabbage butterfly (Pieris canidia L.) on an average of 0.8 larva per beetle a day. Chlaenius sp. I consumed the fourth instar larvae of diamondback moth (Plutella xylostella L.) and the third instar larvae of common cutworm (Spodoptera litura (F.)) on the average of 1.4 and 0.6 larva per beetle a day, respectively.